

پیام به مناسبت حلول سال 1371 هجری شمسی - 28 / اسفند / 1370

بسم الله الرحمن الرحيم

یا مقلب القلوب و الابصار. یا مدبر اللیل و النهار. یا محوّل الحول و الاحوال. حوّل حالنا الی احسن الحال.

عید سعید نوروز را به هم میهنان عزیز، صمیمانه تبریک عرض می‌کنم؛ مخصوصاً به ایثارگرانی که میهن ما به آنها بسیار مدیون است و به خانواده‌های عزیز شهدا، جانبازان جنگ تحمیلی و خانواده‌های آنها، آزادگان و اسرا و مفقودین و خانواده‌های آنها و همچنین به همه‌ی رزمندگان و کسانی که آزمایش دشوار دوران جنگ را با همه‌ی وجودشان تحمل کردند؛ چه ارتشیان، چه سپاهیان و چه آحاد عظیم میلیونی بسیج.

امسال خوشبختانه عید نوروز را می‌توانیم به بعضی ملت‌های دیگر هم که به‌طور رسمی این عید را آزادانه جشن می‌گیرند، تبریک عرض کنیم. من به مردم جمهوری آذربایجان، مردم تاجیکستان، مردم ازبکستان، مردم ترکمنستان و همچنین بسیاری از مردم دیگر در کشورهای منطقه که عید نوروز را گرامی می‌دارند و آن را جشن می‌گیرند، تبریک عرض می‌کنم.

از این فرصت استفاده می‌کنم و به روح مطهر امام بزرگوارمان که برانگیزاننده‌ی این شور و شوق عمومی و متحد کننده‌ی جانها و دلها در همه‌ی جهان اسلام و در منطقه بود، درود می‌فرستم و برای روح آن بزرگوار طلب مغفرت می‌کنم.

عید امسال، با ماه مبارک رمضان، بخصوص ایام و لیالی مبارکه‌ی قدر و همچنین با میلاد باسعادت امام مجتبی، علیه‌الصلاة والسلام، متقارن است. امیدواریم تحول طبیعت در بهار امسال، همراه و مقارن با تحول اخلاقی و روحی و اعتلای معنوی در همه‌ی ما باشد.

عید کامل برای یک ملت، هنگامی است که آحاد ملت بتوانند درون خودشان را با امید، ایمان، نشاط و وجدان کار و آگاهی و معرفت بسازند. همچنین بتوانند با استحکام بخشیدن به رابطه‌ی خود با خداوند متعال و تحکیم معنویت در درون، به وسیله‌ی دعا و با استعانت از خدا، با توکل، خضوع و عبادت، جان و دل خود را روشن کنند و به آن امید و اطمینان و آرامشی که برای سعادت انسان لازم است، برسند. در چنین وضعیتی است که یک ملت در مقابل حوادث زمانه، دیگر به هیچ وجه آسیب‌پذیر نخواهد بود. ان شاء الله در این سال جدید و بخصوص در این ماه مبارک رمضان و این روزها و شبهای قدر، بتوانیم به چنین توفیقاتی دست پیدا کنیم.

سالی که بر ما گذشت، سال حوادث بزرگی در سطح عالم بود که البته به‌طور قهری، ما نیز از آثار این حوادث کاملاً بر کنار نبودیم. این حوادث، آثاری شیرین و مطلوب و احیاناً آثار نامطلوبی داشته است. البته مسؤولین کشور تلاششان این است که در قبال حوادث عالم، آثار شیرین و مطلوب را افزایش دهند و آثار نامطلوب و احیاناً تلخ را هر چه می‌توانند بکاهند.

یکی از این حوادث، از هم پاشیده شدن امپراتوری بزرگ و کشور اتحاد جماهیر شوروی و زوال یک ابر قدرت بود که حقیقتاً حادثه‌ای بزرگ در زمان و تاریخ ما به حساب می‌آید. این حادثه از چند نظر حائز اهمیت است: اولاً از این نظر

که موجب شد در خلال کشورها و ملت‌هایی که استقلال و آزادی خودشان را به دست آوردند، کشورها و ملت‌های مسلمان نیز به این امتیازات برسند. میلیون‌ها مسلمان در این منطقه و در همسایگی ما توانستند آشکارا و با صراحت، آرزوها، آرمان‌های اسلامی و فرهنگ خود را بر زبان بیاورند و آن را مطرح کنند؛ در حالی که دهها سال از این حق طبیعی محروم بودند. جهت دوم این است که زوال یک ابر قدرت در دوران کنونی، که دوران تاخت و تاز ابرقدرتها در صحنه جهانی و عرصه زندگی ملتها بود، حادثه‌ای است که می‌تواند ملت‌های ضعیف را امیدوار کند؛ برای هوشمندان عالم عبرتی باشد و فروغ امیدی در دل بسیاری از مردم عالم بیفروزد.

از حوادث مهم دیگر در سالی که گذشت، بیداری مسلمانان و شدت یافتن نهضت‌های اسلامی در کشورهای گوناگون بود که خبرهای آن را در سال گذشته کاملاً داشتیم و ملت عزیزمان این خبرها را شنیدند.

از جمله حوادث شیرین برای ما در سال گذشته، افزایش نفوذ و اعتبار کشور عزیزمان در سطح عالم بود. کشور ما در حوادث بین‌المللی، نقش بارزی داشت و توجه جهانی به آن جلب شد. این امر موجب بسط و توسعه‌ی ارتباطات مثبت سیاسی و اقتصادی و فرهنگی با کشورهای سالم جهان شد که برای ما بسیار خوب بود. این همه، معلول فداکاریها و تلاش‌های کسانی است که در طول این چند سال، در صحنه‌ها و میدان‌های مختلف، از دل و جان کوشیدند. بیشترین فضل در این زمینه، به ملت بزرگ و مردم شجاع و آزاده‌ی ما برمی‌گردد که در طول سالیان متمادی، صحنه‌های انقلاب را با حضور خودشان چنان زنده نگه داشتند که انقلاب توانست در دنیا و در چشم ملت‌های عالم، برجستگی لازم را پیدا کند.

مسأله‌ی محسوس داخلی در سال گذشته، تلاش دولت و مسؤولین برای بازسازی کشور بود. در طول این یک سال، یا کارهای زیربنایی خوبی را شروع کردند و یا طرح‌های عمده‌ای را به بهره‌داری رساندند. طبیعی است که برای آبادی و توسعه‌ی اقتصادی کشور و نیز برای ریشه‌کن شدن فقر و بی‌کاری، اساس قضیه این است که طرح‌های عمده و مادر، در کشور اجرا و راه‌اندازی شود. این، کاری است که بحمدالله در سالی که گذشت انجام گرفت. یعنی بخش مهمی از طرح‌های مورد نظر شروع شد و یا این که در مرحله‌ی طراحی، اجرا و بهره‌برداری است که البته ادامه‌ی آن، به فضل الهی، در سال‌های آینده هم خواهد بود.

آنچه که من می‌توانم در این روزها نسبت به سال گذشته - که پایان آن را مشاهده کردیم - عرض کنم، این است که پارسال، از لحاظ حوادث جهانی و مسائل داخلی، برای ما سالی پر حادثه و پر تحرک بود و تلاش‌های موفقیت‌آمیز زیادی صورت گرفت. حتماً لازم است که حادثه‌ی پیروزی سیاسی بسیار بزرگ ملت‌مان را در اظهار نظر سازمان ملل نسبت به جنگ تحمیلی و این که عراق آغازگر جنگ بود، تکرار کنم و به یاد بیاورم. هشت سال تلاش و مجاهدت مرارت‌بار این ملت، با این شهادت جهانی، رنگ و نمای دیگری در دنیا پیدا کرد. اگر چه حق‌جویان و حق‌بینان، حقیقت قضیه را قبل از این شهادت هم می‌دانستند و ملت ما از همه بیشتر به حقانیت و مظلومیت خود واقف بود؛ لکن درعین حال این ملت نیاز به این گواهی آشکار از سوی رسمی‌ترین سازمان بین‌المللی داشت.

به هر حال سال موفقیت‌آمیزی بود. بحمدالله موفقیت‌های نسبی زیادی داشتیم و قدم‌هایی به سمت جلو برداشته‌ایم. البته هرگز کسی نمی‌تواند ادعا کند که به اهداف کامل این تلاش چندین ساله رسیده‌ایم. بلکه در جهت آن اهداف، قدم برداشته‌ایم و ان‌شاءالله ملت ما به اهداف نهایی خود هم خواهد رسید.

توصیه‌ای که در آغاز امسال می‌خواهم به همه‌ی ملت عزیزمان و مسؤولین، عرض کنم، این است که هم ملت و هم مسؤولین و دولت خدمتگزار، باید کوشش کنند این وحدت و یکپارچگی و این پیوند صداقت و مودتی را که بین

دولت و مردم وجود دارد، هر چه بیشتر گسترش دهند و آن را مستحکم و عمیق کنند.

ملت عزیزمان باید در صحنه‌های انقلاب، به حضور قوی و نیرومندی که کار گشای همه‌ی مشکلات این کشور بوده و توانسته است دنیا را به حقانیت ما متوجه کند، ادامه دهند. ما، در روزهای آینده، روز قدس را داریم که حضور مردم در راهپیمایی این روز بسیار مهم است. همچنین در آینده‌ای نزدیک، مسأله‌ی انتخابات را داریم که حضور مردم در آن، بسیار مهم و سرنوشت ساز است. در آینده، در همه‌ی زمینه‌ها، از جمله در امر بازسازی و همکاریهای گوناگون با دولت، مراحل زیادی است که ملت باید حضور خود را در همه‌ی آن مراحل نشان دهد. از دولت عزیز و مسؤولین زحمتکش و خدمتگزار هم می‌خواهم که برای کیفیت حضور مردم در سازندگی کشور، برنامه‌ریزی و آنان را برای بازسازی کشور سازماندهی کنند. به همه توصیه می‌کنم که کار را یک ارزش والا بدانند. امروز حقیقتاً کار، در هر جبهه‌ای که باشد، یک جهاد محسوب می‌شود. کسانی هم که برای خودشان کار می‌کنند، باید بکوشند که کارشان در جهت اهداف کشور، ملت و مصالح عمومی باشد. مردم باید وحدت خودشان را حفظ کنند. باید همدلی و بنیان مرصوص وحدت ملی را که بسیار با ارزش و ارجمند است حفظ کنند. علاج دردهای ملت، در بلند مدت و کوتاه مدت، وحدت و یکپارچگی است.

من بخصوص توصیه می‌کنم که مردم از اسراف، چه در ایام عید و چه در طول سال آینده و به ویژه در مراسمی که معمولاً در آنها دچار اسراف می‌شوند، خودداری کنند. مصرف بی‌رویه و زیاد، قاعدتاً از سوی قشرهای مرفه انجام می‌گیرد؛ چون قشرهای ضعیف قادر نیستند که زیاد مصرف کنند. مصرفی که از سوی یک قشر انجام می‌گیرد، به زیان کشور است. یعنی هم زیان اقتصادی، هم زیان اجتماعی و هم زیان روانی و اخلاقی دارد. من مکرر عرض کرده‌ام، باز هم می‌گویم و خواهش می‌کنم که مصرف‌گرایی را رها کنند. مصرف باید به اندازه باشد، نه به حد اسراف و زیاده روی. این اندازه در هر زمانی متفاوت است. امروز بسیاری از قشرهای مردم و خانواده‌ها دچار مشکل و زحمتند و هنوز اثرات و ثمرات بازسازی کشور، خودش را به‌طور کامل نشان نداده و خیرات و برکاتش به همه نرسیده است. اندازه عبارت است از این که انسان خودش را هر چه می‌تواند به این قشرها نزدیک کند. مسؤولین عزیز کشور، اعم از دولتی و قضایی و سایرین، بخصوص باید این اصل را بیش از دیگران رعایت کنند.

امیدوارم که خدای متعال، برکات خودش را بر شما مردم نازل کند؛ این عید را به معنای واقعی کلمه، بر شما مبارک گرداند و این سال را برای شما، سال زیبایی، شکوه، عظمت و خوشبختی و شادکامی به معنای واقعی قرار دهد.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته